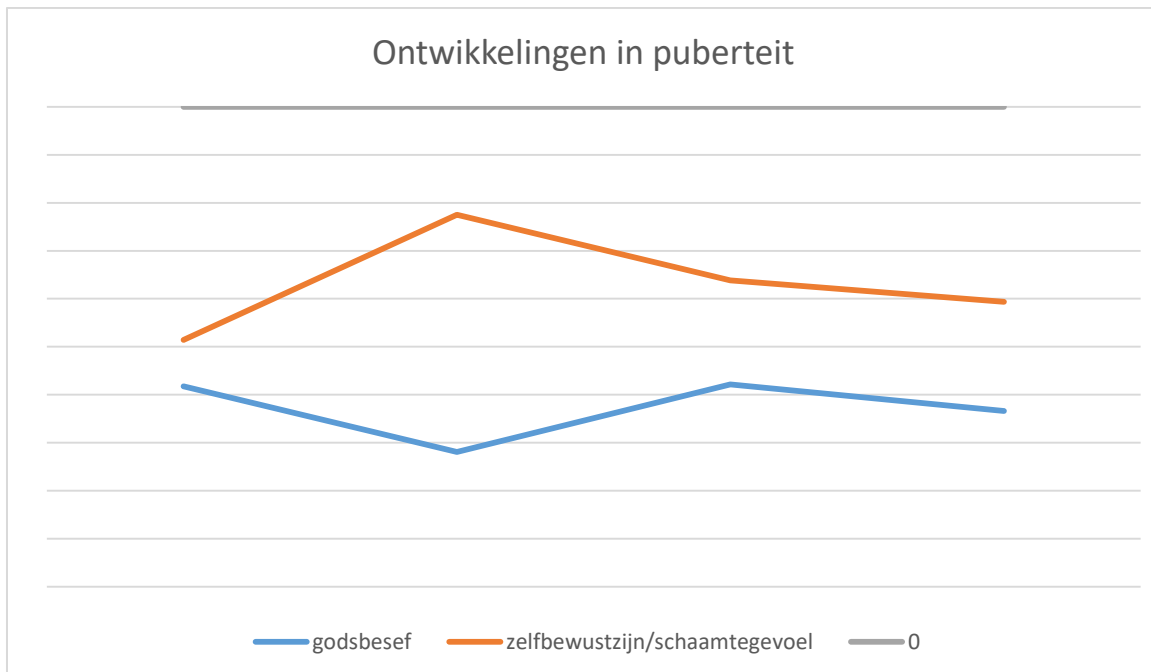

Waar verlang je naar? Als het gaat over de jeugd in onze gezinnen en in onze gemeente. Met die vraag startte Laurens Snoek het inhoudelijke deel van de 4G avond over de hedendaagse jeugd in de kerk van nu. Na een inventarisatie van antwoorden, stelde hij een vervolgvraag. Wat heb je of wat is er nodig om die verlangens te realiseren. Vanuit de zaal kwamen veel antwoorden en de afsluitende vraag was, zijn er belemmeringen? Een deelnemer aan de avond gaf aan het lastig te vinden om een beeld te krijgen bij wat een puber eigenlijk is. Wie is hij, wat typeert de huidige puber. De opmerking vormde een brug naar een eerste inhoudelijk deel van de lezing. Wat kenmerkt een puber?

Als opvoeder/gemeente willen we graag met ze oplopen, optrekken een band met ze voelen en ervaren. Dat is juist wat pubers niet willen. De levensfase van een puber is gericht op zelfstandig worden. Ze willen ook zelfstandig zijn.

Rond de 11 jaar start het zelfbewust zijn, de ontdekking 'ik ben ik' en ik ben een individu net als jij. Dit bewustzijn schept afstand. Hiermee samen valt het hoogtepunt in schaamtegevoel. Nergens in het leven is het schaamtegevoel zo groot als in de puberteit. De puber wil schaamtegevoel vermijden en doet dat ook door afstand te nemen. Deze hoogtepunten (11-15 jaar) vallen samen met een dieptepunt in het Godsbesef. Hij komt er achter dat hij zelf 'is' en vind dat een ingewikkelde ontdekking, een God die je niet eens kunt zien is dat extra ingewikkeld. Je kunt je voorstellen hoe belangrijk de periode ervoor dus is.

In de puberteit is er een bepaalde dubbeling. Aan de ene kant schreeuwt de puber 'laat me los' en aan de andere kant 'houd me vast'. Laat ons los, maar **laat ons zien** wat we zouden kunnen zoeken. **Laat ons zien**, dus niet vertel is, leer ons, **maar laat zien!** Pubers schoppen tegen gezag is een vaak gehoorde uitspraak en vloeit voort uit het 'laat het me zelf uitzoeken'. Gezag. Wat is eigenlijk gezag. Gezag heeft te maken met iets te zeggen hebben. Zeg het zoals je bent. Niet aarzelend, niet overschreeuwend. Daarin hebben we de tijdsgeest ook tegen, alles wat niet als een overtuigende waarheid wordt gepresenteerd wordt gewantrouwd. Er is wantrouwen tegen aarzeling en tegen te stellig zijn. De vraag: weet je wat je zelf geloofd is een fundamentele voor het laten zien waar je in geloofd. Kun je antwoord geven op die vraag? Investeer in een geloofwaardig zelf. Dat zien ze.

Bid je? Sta je ergens voor? Heb je nagedacht over de waarheidsvraag? Het zou zo helpen als de prediking geen opsomming is van stellingen maar een mediteren over een Bijbeltekst en al vragend en overdenkend te komen tot de boodschap.

Na deze korte inleiding, gaf Laurens de groepjes opdracht om met elkaar te bevragen op: is dit herkenbaar waarom wel, waarom niet. Heb je er wat aan? Waarom wel, waarom niet?

Na een plenaire uitwisseling van de antwoorden, volgde een tweede stukje inleiding over de kenmerken van een eerlijke opvoeding.

In de Bijbel is er steeds sprake van een botsing tussen de profeten en de priesters. Profeten die de boodschap van God doorgeven. Bijna altijd een oproep tot terugkeer, zonden onder ogen zien en belijden, terugkeren tot God en Zijn Woord en het oordeel aanzeggen. Van boven naar beneden zo gezegd. De priesters daar in tegen zijn vaak van beneden naar boven bezig. Voor het volk offers brengen, de mensen in de gelegenheid stellen om tot God te gaan door de tempeldienst. Kort gezegd. De profeten, strak, duidelijk, afbakenend en inzicht gevend tot verbetering dan wel verandering van gedrag. Streng! De priesters, liefelijk, rekening houdend met de omstandigheden, gericht op het goed houden van de band. Liefdevol! In een eerlijke opvoeding zijn beide aanwezig. Streng maar liefdevol. De puber schopt tegen grenzen maar heeft ze evenzo heel hard nodig. Laat me los, maar laat me zien tot hoever ik kan gaan. Beiden moeten aanwezig zijn. Beiden moeten ook elkaar aanvaarden, want beiden zijn nodig. Alleen een priesterlijke opvoeding of alleen een profeten opvoeding is niet goed. Het is goed als je als ouders profeet en priester kunt zijn. In de gemeente zijn ook profeten en priesters. Die moeten elkaar opzoeken en samen optrekken, elkaar aanvaarden en op die manier kan het niet anders of de zegen komt.

Accepteer dat de afstand er is, maar benut de mogelijkheden die zich soms onverwachts aandienen. Als ze je vragen stellen of dingen met je delen wees dan aanwezig en luister. Geef ruimte maar stel ook grenzen. Hoe ga je om met een puber die in bed blijft liggen op zondagmorgen. Ga je elke week de strijd aan? Geef ze ruimte om een tijdje toeschouwer te zijn. Mogen ze een poosje op afstand meedoen? Natuurlijk geef je subtiele hints, handelingen waarmee je laat blijken dat je betrokkenheid bij de kerkdienst/huisgodsdienst belangrijk vind, maar geef ook ruimte om een poosje te kijken. Laat dat ingebed zijn in gebed en durf over de puberteit heen te kijken. Heb geduld en durf te kijken naar de periode die er na komt. En je weet niet hoe die loopt, houden ze vol, haken ze af, gaan ze wel maar innerlijk niet. Je weet het niet. Geloof is in die zin niet overdraagbaar.

Concreet:

1. Schaamte is een vorm van angst. Welke angsten spelen een rol?
iets te moeten missen
iets te moeten kiezen waardoor je mogelijk iets anders mist.
✓ Angst bestrijd je met de moed om te durven kiezen.
2. Jongeren lijden vaak onder de gedachte dat wij denken dat ze er toe doen of al heel wat zijn.
✓ Het kan soms verrassend relativeren en nuttig zijn om te zeggen: je bent een snotneus je weet nog helemaal niets. We doen het nu zo.
3. Vanzelfsprekendheid is dodelijk.
✓ God heeft je lief, dat is een wonder van genade. Die grote God die miljarden mensen kent heeft jou/mij lief, daar is niets vanzelfsprekends aan.
4. Wees waakzaam, wees wakker.
✓ Wees oplettend, observeer, kijk hoe het met je puber gaat.